

Dosarul nr. 1ra-186/22
1-18155517-01-1ra-08022022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Diaconu Iurie,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Catan Liliana

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cecan Mihaela* în numele inculpatului Sopca Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 iulie 2019, în cauza penală privind acuzarea lui

Sopca Viorel xxxxx, născut la xxxxx, originar din rxxxxxx,
domiciliat în xxxxx, anterior condamnat prin xxxxx

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.42 alin.(1), 325 alin.(2), lit. b), 189 alin.(2), lit. d) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 16.05.2018 – 02.07.2019;
instanța de apel: 25.07.2019 – 16.07.2020;
instanța de recurs: 01.09.2020 – 13.04.2020;
instanța de apel: 08.06.2021 – 15.11.2021;
instanța de recurs: 08.02.2022 – 04.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 iulie 2019, **Sopca Viorel** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 42 alin. (1), 325 alin. (2), lit. b) Cod penal la **5** ani închisoare cu amendă în mărime de **5 000** unități convenționale, ceea ce constituie 250 000 lei;

- art. 189 alin. (2), lit. d) Cod penal, la **5** ani închisoare, cu amendă în mărime de **1 000** unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui **Sopca Viorel** s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **8** (opt) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de **5500** (cinci mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 275 000 lei.

A fost admisă, în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cotcov Nicolae privind repararea prejudiciului material produs prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța

civilă.

A fost respinsă cererea procurorilor Talpă Radu și Gladcov Cristina privind încasarea din contul lui Sopca Viorel în beneficiul Statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 000 lei - ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Sopca Viorel, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău din str. Alexandru Bernardazzi, nr. 3, mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii unui telefon mobil, obiect interzis deținuților în penitenciar, a organizat săvârșirea infracțiunii de corupere activă, în următoarele circumstanțe:

La 16 septembrie 2017, Sopca Viorel acționând în vederea realizării scopului prestabilit, l-a contactat telefonic de la numărul 079 229 871 la numărul xxxxxx utilizat de Cojocari Sergiu, căruia i-a comunicat modul în care urmează să acționeze. I-a transmis datele necesare în vederea comiterii faptelor infracționale de dare de mită și anume, transmiterea sumei de bani în mărime de 3 000 lei a telefonului mobil lui Dodon Ion, destinat pentru Sopca Viorel.

La 18 septembrie 2017, Sopca Viorel în intervalul de timp cuprins între 12:00-18:35 l-a contactat telefonic de la numărul xxxxxx la numărul xxxxx pe Dodon Ion. În cadrul discuțiilor telefonice l-a întrebat despre posibilitatea organizării unei întâlniri, iar ulterior i-a comunicat că are nevoie de un serviciu și pentru aceasta va fi contactat de către o persoană cu prenumele „Sergiu”. În aceeași zi Sopca Viorel, în intervalul de timp cuprins între orele 11:53-21:58, l-a contactat telefonic de la numărul de telefon xxxxxx la numărul de telefon xxxxxx pe Cojocari Sergiu căruia i-a dat indicații și i-a transmis datele necesare referitor la modul în care urmează să comită faptele infracționale.

Ulterior, la 19 septembrie 2017, la ora 12:03, Dodon Ion a fost contactat telefonic de la numărul xxxxxx la numărul de telefon xxxxxx de către o persoană care s-a prezentat „Sergiu”, care a precizat că apelează la rugămintea lui Sopca Viorel care este deținut în Penitenciarul nr. 13 din str. Alexandru Bernardazzi nr. 3, mun. Chișinău. Pentru acest serviciu, persoana cu prenumele „Sergiu” i-a propus lui Dodon Ion mijloace bănești, fără a preciza suma de bani care v-a fi transmisă, convenind să se întâlnească în următoarea zi.

La 19 septembrie 2017 pentru a verifica executarea acțiunilor infracționale planificate de către Cojocari Sergiu, Sopca Viorel l-a contactat telefonic și au convenit asupra acțiunilor infracționale ce urmează a fi întreprinse.

La 20 septembrie 2017, aproximativ la ora 12:30, Cojocari Sergiu, continuându-și acțiunile sale infracționale, s-a întâlnit cu Dodon Ion pe str. Nicolae Titulescu 35, mun. Chișinău, în apropierea Departamentului Instituțiilor Penitenciare, unde ultimul activează. În cadrul discuției, Cojocari Sergiu i-a promis lui Dodon Ion, mijloace bănești în sumă de 3000 lei pentru ca acesta să organizeze transmiterea telefonului lui Sopca Viorel până la 25 octombrie 2017 inclusiv. După transmiterea aceluși telefon, Cojocari Sergiu îi va transmite suma de 3000 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative: „*promisiuni de a-i transmite bani unei persoane publice, prin mijlocitor, în scopul ca aceasta să îndeplinească acțiuni contrar atribuțiilor de serviciu, acțiuni săvârșite de două persoane*”.

Tot el, Sopca Viorel la 14 decembrie 2018, fiind la volanul automobilului de model „xxxxxx cu n/î xxxxxx, care se deplasa pe str. Petricani, nr. 94 din mun. Chișinău a fost implicat într-un accident rutier cu automobilul de model

„xxxxxx” cu n/î xxxxxx la volanul căruia se afla Pîrțac Valerii, Sopca Viorel având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, imediat după accident, cunoscând cu certitudine că nu este inclus în polița de asigurare a automobilului de model „Xxxxx” și nu v-a beneficia de recuperarea daunelor, fără a solicita aportul serviciului de documentare a accidentelor rutiere, l-a impus pe Pîrțac Valerii să achite suma de 2 000 euro, care conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei constituie suma de 39 290 lei, bani care ultimul a refuzat să-i achite, în continuare, la 14 decembrie 2018 apoi la 19 decembrie 2018, Sopca Viorel continuând acțiunile sale criminale, dorind să obțină mijloace bănești, intenționat, manifestând agresivitate a telefonat soția proprietarului automobilului de model „Xxxxx”. Cotcov Mihaela de pe numărul de telefon xxxxx pe numărul de telefon xxxxx, unde a acuzat-o pe ultima că este vinovată de accidentul din 14 decembrie 2018.

Prin urmare, Sopca Viorel motivând că ea ilegal a transmis automobilul de model „Xxxxx” lui Pîrțac Valerii a solicitat de la aceasta suma de 2 000 euro, care conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei constituie suma de 39 290 lei, în caz că el nu v-a primi suma solicitată, acesta în mod agresiv și brutal a amenințat-o cu moartea. Amenințare care a fost percepută ca reală, deoarece acesta a indicat adresa de domiciliu, locul aflării soțului, adresa de domiciliu a părinților, amenințare care i-a produs o stare de temere.

Tot prin șantaj și amenințare cu moartea, Sopca Viorel la 14 decembrie 2018 și 20 decembrie 2018, l-a contactat telefonic pe soțul acestuia Cotcov Nicolae care la acel moment se afla la lucru în Germania și care este proprietarul automobilului de model „Xxxxx” căruia i-a comunicat, că pentru faptul că a transmis automobilul lui Pîrțac Valerii și acesta a comis un accident rutier, a solicitat de la acesta suma de 2 000 euro, care conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei constituie suma de 39 290 lei. În caz că nu v-a primi suma solicitată, în mod agresiv și brutal l-a amenințat pe el cu moartea și membrii familiei lui expunând fapte concrete de realizarea amenințării cum sunt: unde locuiește soția și copilul, numele soției, unde locuiesc părinții lor, amenințare care a fost percepută ca reală și care i-a produs o stare de temere.

Astfel, acțiunile lui Sopca Viorel au fost încadrate juridic în baza art. 189 alin. (2), lit. d) Cod penal, după indicii calificativi – „șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, prin amenințare cu moartea”.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

3.1. Avocatul **Puțintica Eric** în numele inculpatului Sopca Viorel, solicitând casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În argumentarea apelului a menționat că:

- apărarea are dubii privind veridicitatea ipotezelor invocate de partea acuzării pe învinuirea de corupere activă;

- la materialele cauzei (f. d. 75 din dosarul CNA) este atașată fișa de post al lui Dodon Ion. Se constată cu certitudine că în atribuțiile acestuia nu intră escortarea propriu-zisă a deținuților, or acesta era responsabil în mare parte de supravegherea executării ordinelor, conducerea activității grupei de escortare, organizarea instruirii și educării efectivului grupei, verificarea înarmării, funcționării utilajului special, etc. Prin urmare Dodon Ion nu putea avea contact direct în vederea realizării celor declarate, adică de a-i transmite lui Sopca Viorel un telefon mobil. Aceste fapte sunt confirmate chiar de Dodon Ion prin declarațiile oferite în cadrul procesului – verbal de confruntare din 03.04.2018 (f.d.132);

- nu există probe care ar demonstra că Sopca Viorel s-ar fi adresat la Dodon Ion în vederea acordării de acesta a careva servicii ilicite, precum și nici nu e demonstrată intenția lui Sopca Viorel în comiterea infracțiunii imputate, motiv pentru care acesta urmează a fi achitat. Sopca Viorel nu cunoștea ce acțiuni a întreprins Cojocari Sergiu și nici nu l-a rugat pe acesta să propună cuiva sume bănești în vederea obținerii accesului la telefon mobil în penitenciar;

- cu privire la capătul de învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (2), lit. d) Cod penal, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, care în ansamblul lor cu circumstanțele descrise în speță ar demonstra vinovăția lui Sopca Viorel în comiterea infracțiunii imputate;

- la originea litigiului se află accidentul rutier produs la 14.12.2018 cu implicarea lui Sopca Viorel și al lui Pîrțac Valerii, iar solicitarea lui Sopca Viorel de a i se achita despăgubirile pentru accidentarea autovehiculului condus de acesta era absolut întemeiată;

- prin rechizitoriu se indică în mod eronat că „scopul lui Sopca Viorel a fost de a dobândi ilicit bunurile altor persoane, știind cu certitudine că nu este inclus în polița de asigurare a automobilului de model Xxxxx și nu va beneficia de recuperarea daunelor, fără a solicita aportul serviciului de documentare a accidentelor rutiere. La caz nu are relevanță faptul dacă deținea sau nu Sopca Viorel polița RCA, or anume asigurătorul persoanei vinovate de producerea accidentului rutier - Pîrțac Valerii (sau Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, în cazul lipsei poliței RCA, conform prevederilor legii 414 din 22.12.2006) urma să achite în orice caz despăgubirea de asigurare. Mai mult, Sopca Viorel nu i-a mai contactat pe soții Cotcov din moment ce paguba provocată de Pîrțac Valerii a fost reparată;

- faptele lui Sopca Viorel urmau a fi analizate prin prisma contravenției prevăzute la art. 354 Cod contravențional;

- urmează de delimitat șantajul de acțiunea de samavolnicie (art. 352 Cod penal), infracțiune care nu a fost analizată de organul de urmărire penală;

- solicitările înaintate de a i se achita despăgubirile pentru deteriorarea unei mașini de lux reparația căreia costă, au fost legale și absolut întemeiate (având în vedere vinovăția lui Pîrțac Valerii în comiterea accidentului rutier).

3.2. Avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului Sopca Viorel, solicitând casarea parțială a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei sentințe noi, de achitare a inculpatului Sopca Viorel.

În argumentarea apelului a fost menționat că:

- inculpatul Sopca Viorel permanent și consecvent a declarat că nu a comis aceste infracțiuni, mai mult ca atât făcând declarații în cadrul urmăririi penale a declarat că nu recunoaște vina, nu a comis nimic infracțional, declarațiile acestuia fiind confirmate și prin celelalte materiale ale cauzei penale;

- a invocat partea apărării că acțiunile lui Sopca Viorel nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2), lit. c); 189 alin. (2) lit. d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Sopca Viorel a fost achitat de sub învinuire de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (1), lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, procesul penal în privința lui Sopca Viorel în baza art. 189 alin. (2), lit. d) Cod penal, a fost încetat pe motiv că fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului

contravențional în privința lui Sopca Viorel pe art. 335 Cod contravențional, pe motivul intervenirii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cotcov Nicolae privind repararea prejudiciului material produs prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

La fel, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscriptie Chișinău – **Devder Djulieta** care indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin. 1), pct. 6) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, procurorul a menționat că:

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Sopca Viorel, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale, a apreciat în mod superficial aceste probe;

- este prezentă motivare insuficientă expusă a instanței de apel, motivare întemeiată în exclusivitate doar pe declarațiile depuse de inculpatul Sopca Viorel, declarații în care dânsul neagă vinovăția;

- nu este clară poziția instanței de apel cu privire la combaterea motivelor expuse de către prima instanță în sentința casată, or în esență, instanța de apel nu a indicat nici un temei în baza căruia a constatat insuficientă motivarea adusă de către prima instanță, sau cel puțin acele erori admise de către prima instanță la aprecierea probelor administrate de acuzare, sau erori care ar fi viciat acest mod de apreciere a probelor cercetate;

- prin totalitatea probelor s-a constatat cu certitudine că inculpatul Sopca Viorel a promis de a-i transmite bani lui Dodon Ion, prin mijlocitor, în scopul ca aceasta să-i transmită primului un telefon mobil în penitenciarul care se deținea;

- în cadrul prezentului proces, vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost dovedită pe deplin atât prin declarațiile părților vătămate Cotcov Mihaela și Cotcov Nicolae și martorului Borș Tudor cât și prin probele pertinente, concludente, apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cercetate în cadrul ședinței de judecată;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanța, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanței de apel îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel nu și-a motivat plauzibil soluție dispusă, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2021, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel, defectuos și-a argumentat soluția și a pus la baza soluției de achitare în baza art. 42 alin. (1), 325 alin. (1) lit. b) Cod penal și de încetare a procesului penal în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal doar declarațiile inculpatului Sopca Viorel, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

Instanța de recurs ordinar a menționat că din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile inculpatului, părților vătămate și a martorilor, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz. Instanța de apel a descris conținutul probelor, fără a le da o analiză conform art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Sopca Viorel de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(1), art. 325 alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și referitor la încetarea procesului penal în privința lui Sopca Viorel în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenție prevăzută de art. 335 Cod contravențional, fără a-și motiva soluție, prin ce a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței și anume, discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Astfel, instanța de recurs ordinar a conchis că instanța de apel, ignorând cumulul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile selective a inculpatului, care au și fost puse la baza hotărârii de achitare și încetare a acestuia, astfel neexpunându-se doar asupra unor probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neelucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Sopca Viorel a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (1), art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal după indicii calificativi – corupere activă, adică promisiuni de a-i transmite bani făcută unei persoane publice, prin mijlocitor, în scopul ca aceasta să îndeplinească acțiuni contrar atribuțiilor de serviciu, acțiuni săvârșite de două persoane, și la art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal după indicii calificativi: șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, prin amenințare cu moartea.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a adoptat o soluție corectă de condamnare a inculpatului Sopca Viorel și fără a comite careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea nerecunoașterii vinovăției de către inculpat în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a notat că prima instanță în sentința adoptată corect și justificat și-a motivat soluția, luând în considerare probele administrate legal de

către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a indicat că în urma examinării probatoriului a constatat ca fiind dovedită indubitabil vina inculpatului Sopca Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. b), 189 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor Dodon Ion, Borș Tudor cât și prin probele pertinente, concludente, apreciate din punct de vedere al coroborării lor cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume, informațiile ridicate de la SA „Orange” și SA „Moldcell” cu referire la apelurile telefonice efectuate și primite, proces-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor și raportul de analiză operațională.

Versiunea inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, ce se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Cu referire la vinovăția inculpatului Sopca Viorel în baza art. 189 alin.(2) lit. d) Cod penal instanța de apel a considerat că prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, luând în considerare că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de șantaj.

În acest sens, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate Cotcov Mihaela, care a relatat că, *„amenințările lui Sopca Viorel le-a perceput ca fiind reale, Pîrțac Valerii știe că el este vinovat și că trebuie să se clarifice cu Sopca Viorel, dar dumnealui a blocat numărul de telefon și nu răspunde; De fiecare dată când îi spunea lui Sopca Viorel că nu ei sunt vinovați în producerea accidentului, Sopca Viorel spunea că nu îl interesează”*(f. d. 168, vol. II), precum și prin declarațiile părții vătămate Cotcov Nicolae, care se confirmă și prin probele materiale descrise în cuprinsul deciziei instanței de apel (f. d.95, vol. V).

Totodată, cu referire la argumentele apelantului prin care pune la îndoială veridicitatea înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate între Sopca Viorel și Cotcov Mihaela, instanța de apel a indicat că nu le poate accepta, din considerentul că nu au fost contestate în ordinea prevăzută de art. 251 Cod de procedură penală, respectiv se prezumă că probele administrate fiind legale.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și obiecțiile apărării privind calificarea acțiunilor inculpatului Sopca Viorel, ca contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, din motiv că în speță a stabilit că acțiunile săvârșite de inculpatul Sopca Viorel întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 189 alin.(2) lit. d) Cod penal, or faptul că însăși partea vătămată Cotcov Nicolae a invocat că „*fiind telefonat de Sopca Viorel acesta i-a comunicat că dacă nu-i dă banii plecă la familia lui și v-a face urât, la ultimul apel telefonic a spus că suma s-a mărit și este de 52 000 euro*”.

La acest aspect, instanța de apel a mai menționat că din probele administrate rezultă că metoda constrângerii părților vătămate Cotcov Mihaela și Cotcov Nicolae de către inculpatul Sopca Viorel a fost exprimată prin acțiunea de amenințare cu moartea care are un caracter real și concepută de părțile vătămate drept realizabilă.

Cu referire la pedeapsa penală, aplicată inculpatului Sopca Viorel pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. b); 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61 și 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, pedeapsa aplicată fiind legală și echitabilă.

7. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul *Cecan Mihaela* în numele inculpatului Sopca Viorel, care în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sopca Viorel să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor încriminate.

În argumentarea recursului avocatul inculpatului a menționat că:

- în urma cercetării judecătorești, vina inculpatului Sopca Viorel în comiterea infracțiunilor imputate nu a fost dovedită;

- la materialele cauzei există multe divergențe dintre declarațiile participanților la proces, acestea fiind ilegal apreciate de către instanța de judecată ca probe, contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală;

- raportul de analiză operațională pe cauza penală nr. 2017970619 privind conexiunile telefonice trezește mari îndoieli, deoarece deși Sopca Viorel era deținut în penitenciar, în raport se indică că apelurile telefonice s-au efectuat din locații diferite;

- nu există dovezi concludente și pertinente ce ar demonstra că Sopca Viorel s-a adresat lui Dodon Ion pentru ca acesta să-i acorde careva servicii contrare legii. La fel, de către acuzare nu a fost demonstrată nici intenția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- eroare judiciară admisă de către instanța de apel este că prima instanța l-a recunoscut vinovat pe Sopca Viorel de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă instanța de apel constată vina

inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2) lit. c) Cod penal și încadrează acțiunile inculpatului în baza acestui articol;

- partea acuzării nu a prezentat probe concludente și pertinente care să demonstreze vinovăția inculpatului pe capătul de învinuire în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- din materialele cauzei rezultă că solicitarea lui Sopca Viorel de a i se achita despăgubirile pentru accidentarea mijlocului de transport condus de inculpat era absolut întemeiată, ținând cont de faptul că nici contravenientul Pîrțac Valerii nu a restituit paguba și nici proprietarii - familia Cotcov;

- înregistrarea convorbirilor telefonice și descifrărilor acestora au fost efectuate contrar prevederilor art. 132² – 132⁹ Cod de procedură penală, și a fost admise ca probe contrar prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală;

- acțiunile lui Sopca Viorel nu se încadrează în infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar fapta constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod de procedură penală.

8. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință partea vătămată Cotcov Mihaela, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, partea vătămată a invocat că Sopca Viorel a purces la șantaj în mod repetat asupra familiei sale pentru ai determina de ai transmite bani ce nu i se cuvin, prin constrângere și amenințare, ca urmare la care a fost nevoită să părăsească locuința cu copilul minor, pentru a se afla în siguranță, amenințările acestuia fiind percepute ca reale.

Totodată, indică că comportamentul lui Sopca Viorel este unul continuu, anterior fiind condamnat pentru comiterea a diverse fapte contra persoanei și integrității corporale.

9. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.*

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanță de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul își manifestă dezacordul cu soluția de constatare a vinovăției inculpatului Sopca Viorel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. b), 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, critici ce le invocă prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului, în urma cercetării materialelor cauzei nu s-au confirmat.

Astfel, Colegiul penal notează că în decizia adoptată instanță de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate de avocații Puțintica Eric și Munteanu Angela în numele inculpatului Sopca Viorel, ce țin de soluția de constatare a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor încriminate, instanță de apel întemeindu-și soluția just în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanță de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, unele mijloace de probe fiind reexaminat nemijlocit în instanța de apel, fiind descrise și analizate în decizia instanței de apel (f. d. 84 -90, vol. V).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe, prin care Sopca Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2) lit. b), art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului Sopca Viorel în comiterea acestor infracțiuni, precum și prezența elementelor infracțiunilor încriminate în acțiunile inculpatului Sopca Viorel.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate și ar cădea sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 7 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și în special a declarațiilor martorului Dodon Ion și a raportului de analiză operațională privind conexiunile telefonice pe episodul coruperii active, precum și a declarațiilor părților vătămate Cotcov Mihaela, Cotcov Nicolae, convorbirilor telefonice înregistrate și descifrărilor acestora pe episodul de șantaj, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, privind menținerea fără modificări soluției primei instanțe care a constatat vinovăția inculpatului Sopca Viorel pe ambele capete de învinuire, constatări ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului constituie doar niște presupuneri ce nu sunt întemeiate pe careva probe credibile.

Colegiul penal reține că, nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în apeluri și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea circumstanțelor și a probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar la acest aspect instanța de apel s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, cu respectarea rigorilor dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Cu referire la critica recurentului, precum că: *„eroare judiciară admisă de către instanța de apel este că prima instanța l-a recunoscut vinovat pe Sopca Viorel*

de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2), lit. b) Cod penal, însă instanța de apel constată vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2), lit. c) Cod penal și încadrează acțiunile inculpatului în baza acestui articol”, Colegiul penal atestă că este neîntemeiată, or mențiunea dată, conținută într-un aliniat din descriptivul deciziei instanței de apel, nu afectează legalitatea deciziei, precum și nu lezează drepturile inculpatului Sopca Viorel, în condițiile în care prin decizia instanței de apel s-a menținut fără modificări sentința primei instanțe (f. d. 76, vol. V), nefiind pronunțată o nouă hotărâre prin care să fie constatată o altă faptă sau dată o nouă calificare juridică acțiunilor inculpatului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal atestă că recurentul invocă declarativ în cererea de recurs ordinar și temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, fără a descrie nici un argument în susținerea acestui temei de recurs.

Totodată, verificând materialele cauzei și prin prisma acestui temei de recurs, instanța de recurs nu identifică careva circumstanțe ce ar determina incidența acestuia în prezenta speță, or instanțele de judecată în prezenta speță s-au expus clar și detaliat asupra chestiunilor ce țin de individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Sopca Viorel, cu respectarea prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fără a admite în acest sens careva erori de drept care ar fi afectat legalitatea soluției adoptate.

De asemenea, ce ține de alegația recurentului privind recalificarea acțiunilor inculpatului din art. 189 alin. (2), lit. d) Cod penal în contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional, invocată prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că asupra acestei chestiuni s-a expus argumentat și detaliat în decizia instanța de apel (f. d. 96, vol. V), argumentare ce se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Sopca Viorel în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (1), 325 alin. (2), lit. b), art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției lor și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cecan Mihaela* în numele inculpatului Sopca Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2021, în cauza penală privind acuzarea lui **Sopca Viorel xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 iunie 2022.**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Catan Liliana